

[Ib Nørlund]

Det fører over til mit næste punkt, nemlig at der derfor, som det hele har udviklet sig, kræves ganske betydelige byggearbejder, men i den forbindelse kan man jo så glæde sig over at kunne få fornøjelse af, eller hvad man vil kalde det – i hvert fald benytte sig af – den rigelighed på arbejdskraft, som findes i samfundet for øjeblikket, og som giver ekstra muligheder for at sætte sådanne byggearbejder i gang.

Derfor er jeg også indforstået med den målsætning, som ministeren har fremdraget her. At der også i disse ombygninger indgår, at Størekassens misforståelse bør ophæves, støtter jeg gerne; hvis man også vil betragte den som et monument over en bestemt tid, kunne man jo flytte den og opbevare den et andet sted – jeg ved ikke, om Frilandsmuseet ville være passende – men et eller andet raritetskabinet indeholdende det, man har kunnet finde på i visse situationer, kan selvfølgelig have sin historiske betydning. Det afgørende er, at de nye teaterrum, der bliver bygget, virkelig er tidssvarende i forhold til såvel kunstnere som publikum.

Jeg ser samtidig hele udviklingen af Det kgl. Teater som udgangspunkt for en bredere teatervirksomhed, herunder udvikling af turnévirksomheden, både en udvidelse med hensyn til, hvilke forestillinger der kan tænkes anvendt i den, og med hensyn til, at man måske kunne anvende kræfterne på anden måde, f. eks. til mindre eller helt små forestillinger, som kunne rejse rundt på en mere initiativrig måde. Det burde vel også ledsages af, at man på anden måde tilskyndede til i offentligt nybyggeri og lignende ting landet over at inkludere oprettelsen af scener i passende lokaler. Det er muligt, at man også selv i byen her kunne forbinde det nye, som sker i en del af teaterverdenen, nemlig udviklingen af amatørbevægelserne, med et vist system af anneksscener, for også en gensidig befrugtning mellem Det kgl. Teater som, skal vi sige kvalitetscentrum på en række af disse områder og de nye ting, der bryder frem, indebærer efter min mening betydelige og gode perspektiver.

Endelig er der en ting, som man må kunne finde bedre løsninger på umiddelbart, og som man i et videre perspektiv må kunne udnytte på en helt anden frugtbar måde end nu, og det er samvirket mellem Det kgl. Teater og Danmarks Radio, for det er givet, at

specielt TV-forestillinger på grundlag af Det kgl. Teaters forestillinger vil være en uhyre naturlig ting og virkelig bringe Det kgl. Teaters værdier ud til befolkningen i dens helhed. Det tror jeg også man skal have i erindring i forbindelse med selve de byggearbejder, der er tale om, for dér var det jo også muligt at inkorporere sådanne optagelsesapparater, sikre indprøvede TV-transmissioner, så man ikke skal have de vanskeligheder, man har nu.

Den situation, at f. eks. Det kgl. Kapel ikke lader sig udnytte i Danmarks Radio, synes jeg også må tilskynde til, at der i ganske særlig grad må sættes ind på det område. Her er der tale om forskellige statslige institutioner, som råder over betydelige kunstneriske kollektiver. Det må da være muligt at få det til at fungere sammen til gavn for hele befolkningen og på en måde, så det også besvarer spørgsmålene: hvorfor er det påkrævet, og hvorfor er det tilladeligt at ofre så meget på en institution som Det kgl. Teater?

Jeg skal ellers sige, at vi kan acceptere ministerens redegørelse på det stade af udviklingen, hvor vi befinder os. Vi kan faktisk ikke følge hr. Poulsgaard i den dagsorden, han har foreslået, fordi den sådan nogenlunde strider imod alt det, vi mener om denne sag.

Grethe Philip (RV):

Fru Grethe Fenger Møller sagde i sit indledende indlæg, at det konservative folkeparti havde rejst denne forespørgselsdebat ud fra en meget dyb ansvarsfølelse over for Det kgl. Teater. Senere kom hun med nogle meget varme bemærkninger, synes jeg vi kan kalde dem, om de kulturelle værdier, der skal værnes om på nationalscenen.

Det glæder mig at høre, men jeg synes også, det giver anledning til at sige til fru Grethe Fenger Møller, at det ville være rart, hvis hun ville drøfte disse ting løbende med de partifæller, som har med de finansielle spørgsmål at gøre, for jeg mindes jo, hvordan det konservative folkeparti gennem flere år forskellige steder, men også her i folketingsalen, har været inde på, at det var nødvendigt også med store besparelser på Det kgl. Teaters område. Så sent som her ved ændringsforslagene til finanslovsforslaget, som vi netop har vedtaget, var der også for-